

STRESZCZENIE

NADMIAR SZTUCZNEGO ŚWIATŁA... DIALOG FORM

Tematem mojej pracy doktorskiej jest nadmiar sztucznego światła, a jej przedmiotem seria dziewięciu wiszących, świecących obiektów stanowiących całość. Praca ilustruje problem zanieczyszczenia światłem (ang. *light pollution*) i mówi o nim za pomocą środków języka wizualnego. Sztuczne, nadmiarowe światło symbolizuje tu również egoistyczną, przemocową i niebezpieczną ekspansję człowieka, niewrażliwego i ślepego na przyrodę, izolującego się od natury, bojącego się tego co nieznanego, kontrolującego otoczenie.

Sztuczne światło kierunkowe występuje tu jako aktywna forma o potencjale destrukcyjnym, wchodząca w interakcje zarówno z elementami graficznymi pracy, jak i jej odbiorcami. W pracach wychodzę od formy graficznej, na swój sposób plakatowej, i rozwijam ją w przestrzeni używając elementów światła, przezroczystości i tworzących się cieni. Badam ich wzajemne oddziaływanie. Światło, z pomocą transparencji, rozbija formę grafik i świeci widzom w oczy, utrudniając im patrzenie na obrazy i ich widzenie, powodując dyskomfort i zmuszając do uważnego poruszania się wśród nich. Projekt opiera się na opozycjach, dialogu między nimi i powstających napięciach. W formie dążę do maksymalnego uproszczenia przy jednoczesnym zachowaniu jak największej czytelności przekazu, tak, by pozostawał z odbiorcą, poruszał go i skłaniał do przemyśleń. Celem tej pracy jest wskazanie problemu, który uważam za istotny, wyrażenie mojego zaniepokojenia nim oraz wizualne nagłośnienie go za pomocą intrygującej i niewygodnej formy.

Każdy z obiektów zbudowany jest z okrągłej, przezroczystej pleksi z nadrukowaną grafiką, źródła światła podświetlającego ją z tyłu i aluminiowej, ażurowej konstrukcji łączącej te dwa elementy w całość. Każda z grafik składa się z autoportretu w negatywie, wykonanego z użyciem naturalnego światła w technice cyjanotypii i zdigitalizowanego, z wyciętej w nim formy–znaku, przez którą przechodzi światło i z fragmentu tekstu. Teksty z poszczególnych grafik składają się razem w pełny komunikat werbalny, prace stanowią całość. Zastosowane materiały, techniki i forma wizualna są świadomym wyborem i służą jak najtrafniejszemu oddaniu tematu.

Projekt oparty jest na relacjach opozycji: uporządkowaniu i równowadze przeciwstawione są chaos i nadmiar, widoczności i czytelności – niewidoczność i nieczytelność, budowaniu formy – jej rozbijanie, światłu naturalnemu – światło sztuczne, ciemności – światło, a warsztatowości i unikatowości – powtarzalność i projektowość.

Ważną rolę w procesie tworzenia pracy odgrywał proces redukcji, takiego upraszczania formy i odrzucania wszelkich zbędnych elementów, by przekaz stał się jak najklarowniejszy i jak najbardziej czytelny. Forma jest więc oszczędna, skupiona na esencji problemu. A jednocześnie operuje niedopowiedzeniem i poetyckością, pozostawiając pole dla wyobraźni i interpretacji. Tak by widz miał możliwość przefiltrowywania tego co widzi i czego doświadcza przez własną wrażliwość.